

Fra: Per Frederiksen [<mailto:poffrederiksen@gmail.com>]

Sendt: 26. marts 2013 08:49

Til: Bent Bøgsted; Lennart Damsbo-Andersen; Bjarne Laustsen; Pernille Rosenkrantz-Theil; Finn Sørensen (EL)

Emne: Sådan virker jeres politik også - "Kronisk syg social- og sundhedshjælper landet i arbejdsmarkedspolitisk limbo"

Kære udvalgte medlemmer af beskæftigelsesudvalget!

Dette skriv er sendt til Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen, som stadig ikke har svaret på henvendelsen. Men hun har sikkert andet at beskæftige sig med end at besvare henvendelser fra borgere. Men til jeres orientering er her en historie fra det virkelige liv. Det handler om en 54-årig social- og sundhedshjælper (min kone) som efter 34 år på arbejdsmarkedet (fuldtidsforsikret A-kassemedlem – FOA), nu er blevet ramt af fibromyalgi, og derfor ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet. Her er henvendelsen til ministeren:

Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen!

Jeg takker for kvitteringen for modtagelsen af min henvendelse til ministeren pr. 7/3 2013 og genfremsender en korrigeret version af sagen, som jeg vil bede ministeren se på.

Kære Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen!

Jeg har i mit voksne liv aldrig været i tvivl om mit politiske ståsted. Men nu er barnetroen tæt på at bryde. Ikke så meget på grund af spørgsmålet om selskabsskatten/kontanthjælp problematikken, selv om denne ærgerlige sammenkædning også piner mig. Men læs her om min kones oplevelser med jobcenteret i Nyk. F:

Min kone er uddannet social- og sundhedshjælper, og har arbejdet som sådan i 20 år. Hun har de seneste fire år haft mange smerter og for to år siden fik hun konstateret psoriasisgigt hos en speciallæge på privathospitalet Sorana i Sorø.

Med henvisning til hendes mange sygedage, blev hun for ca. 1 ½ år siden fyret af Vordingborg Kommune. Hun havde da været beskæftiget i otte år på et plejehjem i Præstø. Forinden hun blev fyret, prøvede man i et par måneder at tilpasse hendes arbejde således, at hun ikke i normalt omfang deltog i morgenplejen på plejehjemmet. Dette gjorde hende dog ikke smertefri på trods af, at hun også blev ordineret meget smertestillende medicin.

Hun blev sygemeldt og har således modtaget sygedagpenge indtil nu. Vi er i mellemtiden flyttet til Guldborgsund Kommune, og min kone har her været i kontakt med kommunes Jobcenter. Her har man sørget for, at hun kom syv uger i arbejdsprøvning på et dagcenter i Vordingborg. I løbet af de syv uger måtte hun melde sig syg i en uge, ligesom hun under arbejdsprøvningen måtte lettes for nogle af de manuelle opgaver på dagcenteret.

Efter arbejdsprøvningen blev min kone bedt om at kontakte en af jobcenteret udpeget specialist i gigtsygdomme i København med henblik på at undersøge hendes helbredstilstand. Denne specialist kunne, i modsætning til hans kollega i Sorø, fastslå, at min kone ikke led af psoriasisgigt men derimod af fibromyalgi. Og af hans erklæring til jobcenteret fremgik det, at min kone ikke ville kunne forventes at arbejde i et normalt job, men derimod skulle have et skånejob.

Min kone havde håbet på, at hun kunne komme i betragtning til et flexjob, men da man i jobcenteret var af den opfattelse, at hun kunne arbejde i mere end 20 timer, var hun ikke berettiget til et flexjob, sagde man. Jobkonsulententente sagde i løbet af samtalen med hende, at hun nok kunne klare et fuldtidsbeskæftiget job på fx kontor! Dette på trods af at min kone ikke har forudsætninger for et sådant job, idet hun ikke har anden uddannelse end social- og sundhedshjælperuddannelsen. Hun havde derfor håbet, at Jobcenteret havde bevilget enten en arbejdsprøvning mere eller en mere afdækkende afprøvning af, hvad hun kunne beskæftige sig med og evt. en efterfølgende uddannelsesrevalidering.

Nu er afgørelsen så kommet. Min kone har fået en skriftlig afgørelse, hvoraf det fremgår, at man ikke mener, at hun skal udredes yderligere og at hun ikke er berettiget til revalidering. Hun skal herefter søge job på lige fod med alle andre ledige. Samtidig har kommunen meddelt at retten til sygedagpenge ophører. Problemet er her, at hvis hun anker denne afgørelse ophører hendes sygedagpenge i perioden, hvor klagen afgøres. Hun vil i perioden hvor ankesagen behandles ikke være berettiget til dagpenge, men kan evt. søge kontanthjælp i perioden. Men ifølge en faglig sekretær

i hendes fagforening, FOA, vil man formentlig henvise hende til først at bruge den mindre opsparing (ca. 80.000 kr.) vi havde håbet på at kunne bruge til en andelsbolig.

Det ser ud, som om den økonomiske incitamentsstruktur, hvor kommunerne i langt højere grad end tidligere skal finansiere de enkelte ydelser, betyder et højere økonomisk end menneskeligt fokus i sagsbehandlingerne.

Kunne du som socialminister ikke bare gøre det lidt bedre for de mennesker, som er så alvorligt syge, at de falder uden for rammerne for, hvornår loven mener, man skal være arbejdsklar igen?

I de enkelte jobcentre burde der være mere fokus på kultur båret af service, nærvær, kontakt og ikke mindst god sagsbehandling med brug af lovens muligheder, også hvad rekreationsanliggender angår.

Jeg forventede, i min naivitet, at dette vanvid ville blive afskaffet efter S-SF-R kom til at sætte retningslinjerne for ministerierne. Jeg oplevede systemet som helt surrealistisk, og min kone har brugt rigtig mange timer på hendes sag og er ved at udvikle en latent depression som ellers i en årrække har været gemt væk. Det er et ubeskriveligt mareridt. Kære Mette. Jeg er godt klar over, at du har meget at se til for tiden, men kan du forklare mig, hvordan det hænger sammen, når min kones egen læge skriver under på, at hun er syg. Jobcenterets egen speciallæge konstaterer, at min kone lider af voldsom fibromyalgi og at hun kun kan klare et skånejob. Efterfølgende meddeler jobcenteret, at hun er arbejdsklar!

Jeg forventer naturligvis ikke, at du kan/vil sagsbehandle den enkelte sag. Men jeg håber, at du kan give mig et mere principielt svar på hvordan en person, som ifølge en reumatologisk overlæge (jobcenterets ekspert) kun kan beskæftiges i et skånejob, af kommunens jobcenter vurderes at kunne klare et normalt job? Selvfølgelig som jobcenteret meddeler i deres afgørelse skriver: "at hun kan arbejde en 20-30 timer fx et ufaglært administrativt job i en kommunal eller privat virksomhed og med personlig støtte og under tilstrækkelig skånehensyn...". Hvor finder hun en arbejdsgiver, som vil ansætte hende på de vilkår? Jeg har ikke fantasi til at forestille mig det. Og samtidig vil hun ved evt. ledighed heller ikke være berettiget til understøttelse – hverken som hel- eller deltidsforsikret, idet man for at skulle kunne opnå understøttelse som heltidsforsikret skal stå til rådighed 37 timer ugentligt og som evt. deltidsforsikret 30 timer om ugen. A-kassen har samtidig oplyst hende om, at de jobmuligheder som jobcenteret foreslår ikke er reelle job, der kan indgå i en jobplan!

Jeg vil også bede dig forholde dig til den praksis, at man i jobcentrene afviser at hjælpe kronisk syge/handicappede med den begrundelse, at de nok kan klare job som ikke findes (blæksprutte på et dagcenter)!

Jeg finder det ganske utilstedeligt, at jobcenterkonsulenten i Nykøbing F., Bodil Due Jensen (BDJ), i sin afgørelse skriver, at BDJ skønner, at min kone har mulighed for at påtage sig et ordinært job – samtidig med at hun skriver i sin afgørelse, at der ved dette ordinære job vil være mulighed for at etablere en §56-aftale og personlig assistance. Så er det jo netop ikke et ordinært job hun mener, at min kone kan klare!!!

Med risiko for at vi har udsigt til at vores surt opsparede ca. 80.000 kr.

– som vi havde planlagt skulle bruges enten til at flytte i en lejlighed eller til udbetaling til en andelsbolig (vi har indtil nu boet på vores husbåd men må nu flytte i land på grund af min kones sygdom) – har min kone i samarbejde med FOAs faglige sekretær i Nyk. F. anket jobcenterets afgørelse. Den pågældende faglige sekretær er i øvrigt en af LOs repræsentanter i Guldborgsunds Beskæftigelsesråd, og han har ikke stor tiltro til, at jobcenterets afgørelse ændres. Det er hverken ret eller rimeligt! Eller hvad synes du?

Min kone er endvidere landet i et sandt limbo, idet jobcenteret i sin afgørelse mener, at hun kan arbejde 20-30 timer/uge i et ordinært job – hvis hun får personlig støtte og evt. §56 (arbejdsgiver modtager kompensation fra evt. 1. sygedag). Hun har de seneste ca. syv år arbejdet 31 timer/uge og er fuldtidsdagpengeforsikret i FOAs A-kasse. Men med jobcenterets afgørelse er hun nu ikke berettiget til dagpenge, idet hun ifølge jobcenteret ikke kan søge og påtage sig et arbejde i 37 timer/uge (fuldtidsforsikret) og 30 timer/uge (deltidsforsikret).

Med venlig hilsen

Per Frederiksen
Journalist
Lystbådehavnen 3
4850 Stubbekøbing

Denmark

Tel: +45 2290 5096

E-mail: pof@tdcadsl.dk